

[Jesper Simonsen.]

forslaget paa den Maade, som Mindretallet ønsker det, vil jeg deroverfor sige, at jeg finder, det er en højst uheldig Maade at lovgive paa, thi det maa være ganske klart, at skulde Situationen udvikle sig saaledes, at der rejses Spørgsmaal om, hvorvidt det er rimeligt eller betimeligt eller forbundet med Fare i en eller anden Henseende for Samfundsortordenen og Roen, at disse Foreninger ligger inde med Vaaben, saa vil det være en meget betænkelig Regel at have gældende, at en Minister da, under en saadan Situation, skal til at træffe Beslutninger af den Art. Man maa jo huske paa, at Spørgsmaalet om at træffe saadanne Beslutninger vil forventelig kun komme til at foreligge paa et Tidspunkt, da der allerede hersker en spændt og vanskelig Situation, og hvis da saadanne Foranstaltninger skal gennemføres, vil det kun kunne virke til yderligere at vanskeliggøre den allerede forhaandenværende vanskelige Situation. Jeg synes derfor, det eneste rimelige er at give Loven den ganske almindelige Karakter, saaledes at den ogsaa gælder disse Foreninger.

Hvad Ændringsforslagene til § 7 og § 8 angaar, maa man være opmærksom paa, at disse Paragraffer, saaledes som de er affattet, staar i nøjeste Tilknytning til den Konvention, som nu er vedtaget af Rigsdagen om Kontrol med Indførsel af Vaaben m. m. Rigsdagen har jo nu vedtaget denne Konvention, og vi maa da vente og haabe, at Konventionen en Dag i en ikke for fjern Fremtid vil træde i Kraft, selv om der i Øjeblikket er knyttet et saadant Forbehold til den, at den ikke træder i Kraft umiddelbart. Men den Dag, Konventionen træder i Kraft, er det en ganske naturlig Ting, at der da foreligger en Lovgivning, som klart og utvivlsomt giver vedkommende Minister den fornødne Bemyndigelse til at iværksætte de Kontrolforanstaltninger, hvorom Konventionen fastsætter Bestemmelser, og som Danmark altsaa ved Konventionens Vedtagelse har paataget sig at gennemføre. Mindretallet vil vel heller ikke i og for sig bestride, at den Dag, Konventionen træder i Kraft, bør man have Lovbestemmelser, der giver fornøden Bemyndigelse til at foretage det, som Konventionen paabyder.

Ganske vist siger Mindretallet nu, at man skønner, at Justitsministeren allerede

efter den bestaaende Lovgivning, nemlig Loven af August 1914, er bemyndiget til at gennemføre de Kontrolforanstaltninger og den Offentliggørelse af Statistik, som omhandles i §§ 7 og 8. Hvis det er Mindretallets Standpunkt, forekommer det mig endnu besynderligere, at man ikke vil tage Reglerne op i den nye Lov. Thi det er dog et simpelt Ordenskrav, kunde jeg sige, at man samler disse forskellige Lovbestemmelser i en enkelt Lov. Navnlig forekommer det mig mærkeligt, at Mindretallet absolut vil holde paa de Regler, der er indført ved en Lovgivning, som blev iværksat som en Slags ekstraordinær Lovgivning i Anledning af Krigssituationen i 1914. Det er ellers Mindretallets Anskuelse og Krav, de saa ofte har rejst, at den Lovgivning, som blev iværksat ekstraordinært, skal fjernes af dansk Lovgivning, og at de Spørgsmaal, som blev ordnet ved disse Lovgivningsforanstaltninger, skal gaa ind i den almindelige Lovgivning, saaledes at de mister deres særlige og ekstraordinære Karakter. Derfor kan jeg heller ikke begribe, at man ikke vil gaa med til at indføre disse to Bestemmelser i det foreliggende Lovforslag.

Hvad dernæst § 10 angaar, siger Ordføreren for Mindretallet, det ærede Medlem Hr. Nørskov, jo, at man ikke er uenig i Bestemmelsens Indhold, men man finder, at denne Bestemmelse om, at ingen Stats-tjenestemand kan være Direktør eller Bestyrelsesmedlem eller Medlem af Repræsentantskab eller have nogen lønnet Stilling i noget Selskab, som tilvirker Vaaben af den i Paragraffen omhandlede Art, hører hjemme i Tjenestemandsløven, og at man derfor vil vente med Vedtagelsen af en saadan Bestemmelse, til Tjenestemandsløven kommer til Behandling. Jeg har hørt noget om, at naar man tidligere ved Behandlingen af Tjenestemandsløven har ønsket indført saadanne Bestemmelser for bestemte Grupper af Tjenestemænd i Forhold til ganske særlige Virksomheder, har man sagt: Nej, det maa henvises til den specielle Lovgivning for disse Virksomheder; det skal ikke optages i den almindelige Tjenestemandsløve. Derfor er det besynderligt, naar man nu paa et saa specielt Omraade som dette, hvor en Særregel for Tjenestemandsløven til disse Virksomheder er særdeles velbegrundet i Forholdets Natur, afviser denne Særregel.